

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТТА МУ

Редаторъ-стопанинъ: Д. РАДЕВЪ.

Урежда комитетът

Излиза всѣки присъственъ сръба и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см.

официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

III
Год.

253

брой

Българо-Югославянското сближение

(Специална кореспонденция отъ Бѣлградъ)

Идеала за свободенъ животъ и национално обединение, както и империалистическитѣ стремления на нѣкои велики сили, предизвикаха свѣтовната война, която по своитѣ страшни последици остана безпримѣрна въ историята на човѣчеството.

Нѣйниятъ край накара хората да се позамислятъ и постави предъ народитѣ задачата да се осигури единъ траенъ миръ—единствения пътъ, по който човѣчеството може да достигне до истинска култура и благоденствие. Съ създаването на Обществото на народитѣ се сложи първия основенъ камѣкъ за изграждането на свѣтлия храмъ на мира и културата.

Но можа ли то да изпълни своята задача? Не!—защото писменитѣ договори сключени между държавитѣ, въпреки своитѣ високи морални подбуди, не могатъ да ни дадатъ гаранция за своята дълготрайностъ. И тѣ ще останатъ на книга до тогава, до като намѣрятъ отзвукъ въ съзнанието на всички хора и веднажъ за винаги се разбере, че не е войната единственото сръдство за разрешение на международнитѣ спорове.

Единъ истински и траенъ миръ е възможенъ само чрезъ тѣсното опознаване на народитѣ, чрезъ едно истинско културно сближение.

Този пътъ предвиденъ и разбранъ, както отъ нашето, така и отъ югославянското правителство, докара подписването на пакта за вѣчно приятелство и ненападение между двата братски народа. И този пактъ не трѣбва да остане само на книга, защото той е необходимъ и наложителенъ и за дветѣ страни. Само чрезъ тѣсенъ икономически и културенъ съюзъ двата братски народа могатъ да достигнатъ до истински миръ, благоденствие и напредѣкъ.

Винаги, когато България и Югославия сж вървѣли заедно

съ имали полза и сж представлявали едно достойна съпротива за тия, които сж искали да ги унищожатъ. Всѣко разединение и ненавистъ е бивала скъпо платена. Грѣшникътъ на миналото не трѣбва да се повтарятъ. Нека помнимъ само хубавото. На базата на истинското приятелство висящитѣ въпроси могатъ да се разрешатъ много по добре отколкото да влизаме въ нова катастрофа.

Югославянския журналистъ Краншумовичъ описва трогателния избликъ на чувства на единъ сръбски селянинъ при една негова сказка за сближението.

„Два сина имахъ и двамата паднаха убити въ войната съ българитѣ. Но стига вече. Омръзна ми тая вражда и ненавистъ. Ние сме братя, нека се разберемъ като братя. Било що е било, нека поне за въ бъдеще не се повтаря“.

И сълзи потичахъ отъ очитѣ му.

А на единъ нашъ деятелъ на сближението единъ селякъ изъ Пазарджишко отговаря.

—Ние отдавна сме осъществили съюза на тѣсно приятелство съ селянитѣ отъ братска Югославия. Нашиятъ кооперационенъ синдикатъ изтъква въ невидимитѣ трепети на сближението на искрени селяшки сърдца отъ България и Югославия. И то не чрезъ пактоветѣ подписани на книга, а чрезъ идеята за общо благополучие както на двата народа така и на цѣлото славянство.

Тия думи, казани отъ сърдце и то отъ истинскитѣ представители на двата народа, могатъ да ни разватъ повече отъ разпаленитѣ речи и напастивни на дипломатитѣ.

И днесъ когато нашитѣ погледи сж насочени другамъ, върховнитѣ интереси на нацията налагатъ да държимъ въ това започнато приятелство и да работимъ още по-неуморно за неговото разширение, за да не бъдемъ пакъ заобиколенитѣ отъ всѣкъде съ непримирливи.

Кръвта на дѣдитѣ

повестъ отъ Калина Малина

Въ редица броеве на вестника ни помѣстихме подлистници отъ повестта „Кръвта на дѣдитѣ“ отъ Калина Малина. Още на времето, когато излизаше книгата, критиката побърза да си каже мнението, тъй като отъ нѣколко години насамъ, Калина Малина детската писателка, направи значителенъ възходъ и даде произведение съ по-широка обществена почва. Ласкавитѣ отзиви, които получи, достатъчно говориха, че тя въ историята на нашата детска и гражданска литература ще заеме едно достойно мѣсто.

За това нашия отзивъ ще дойде по вече като разяснение на повестта; взаимностъ отъ гова, че ние имаме похвалната инициатива да дадемъ на нашитѣ читатели въ редица подлистници едно отбрано четиво.

„Кръвта на дѣдитѣ“ е повестъ, въ която авторката съ свойственото си качество, да познава провинциалнитѣ типове отъ онова време, показва психическитѣ промѣни на последния потомѣкъ на традиционния родъ Бакалъ Пѣю. Бакалъ Пѣю се сближава съ промѣнитѣ на вѣчно раз-

Какво става по свѣта

I. Въ чужбина

ОКОЛО ДАНЦИГЪ Сжабата на тоя градъ продължава да тревожи свѣта. Отношенията между Полша и Данцигския сенатъ наново сж влошени. Градътъ е милитаризиранъ. Накракъ сега има 15,000 въоръжени войници.

ВЪ АНГЛИЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТЪ СМѢТАТЪ че освенъ Данцигъ, невралгична точка въ Европа е и Югославия. Англия била готова за всѣка евентуалностъ, както и Германия.

МЕЖДУ УНГАРИЯ И РОМЪНИЯ станаха голѣми погранични инциденти. Обтегнатостта вече намалява. Въ Ромъния има нова частична мобилизация.

ТУРЦИЯ ЩЕ ПРАВИ наскоро въ Тракия маневри.

МИРЪ ИЛИ ВОЙНА? Волатъ на лейбъристката оппозиция въ Англия г. Синклеръ смѣта, че отъ успѣха на преговоритѣ въ Москва зависи мирътъ или войната.

АНГЛО-ЯПОНСКИТЪ ПРЕГОВОРИ наново се затѣгатъ. Демонстрациитѣ въ Япония се обръщатъ въ кампания срещу облитъ Англия, обаче поддържа най-тѣсенъ контактъ съ Америка.

СВѢТСКАТА ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСКА изложба е открита много тържествено съ речъ на Молотовъ.

II. У НАСЪ

РЕКОЛАТАТА УСИЛЕНО се прибира. Народътъ е отдаденъ всецѣло на работата си.

ДИРЕКЦИЯТА НА ХРАНО-ИЗНОСЪ ще купува житото съ едно увеличение отъ 10 стот. на килограмъ. Директорътъ на храноизносъ г-нъ Момчо Дочевъ е заявилъ, че цената на хлѣба нѣма да бѣде увеличена.

Публицистъ

Всѣки истински българинъ трѣбва да разбира правилно интереситѣ на нацията и да се опитва срещу тия, които искатъ да попрѣчатъ на братското единство на двата славянски народа.

Евгений Ант. Христовъ

Подъ ЦАЩА ПОТЪЛЕДЪ

Пазете достойнството на България

Въ столичния печатъ напоследѣкъ се помѣстватъ апели къмъ българитѣ да не разглеждатъ военни въпроси, да не крикуватъ бзгленъ, и да пазятъ достойнството на България, тъй като шпиони и провокатори има навсѣкъде...

Наистина, България има нужда нейнитѣ снове да пазятъ достойнството й. Въ тѣхнитѣ мисли и потѣпки да проличава, че интереситѣ на родината сж надъ всичко. Когато тия интереси сж блѣскаво защитени, тогава и благополучието

на едѣлнитѣ граждани ще бѣ гарантирано.

Уважението къмъ България е уважение и къмъ себе си. Въ тия времена нѣма по-голяма гаранция за лична свобода, спокоенъ животъ, материално задоволяване отъ единъ силъ а и уважавана страна. А тя създава отъ своитѣ съзнателни жители, които съ дѣла работятъ за нейното издигане предъ свѣта.

Който уважава родината си, той уважава и себе си.

Достоини българи — достойна държава.

Пивасъ

Гимнастическитѣ игри и празненствата въ древността

Г-нъ Г. Николовъ известенъ журналистъ отъ София е издалъ една книжка, озаглавена: „Гимнастическитѣ игри и празненства въ древността“.

Въ нея, следъ като се описватъ игритѣ въ миналото въ Гърция, Римската империя и Япония, съ вещина, необходима за случая, авторъ дава характеристика на отдѣлнитѣ родови игри, съ означение произхода и начина, по който сж произвеждани различнитѣ състезания.

Въ тая книжка ще видимъ и значението, което нѣкогашнитѣ народи сж отдавали на гимнастическитѣ игри—чрезъ тѣхъ да се добие кра отъ и правилна форма на тѣлото, успоредно съ издигане на духътъ къмъ националното осъзнаване.

При достъпната цена 5 лв. добре е всѣки, който обича гимнастиката, такава каквато тя може да засили духътъ къмъ родното, къмъ полезното, красивото, да се снабди съ тая книжка, защото трудътъ който г-нъ Николовъ е положилъ е наистина голѣмъ, за да ни даде една ясна представа за грамадното значение което тия игри иматъ за човѣчеството въобще.

Цв. Ивановъ

Дърва!

Джбови обли сухи дърва продава на членовѣтѣ си и клиентитѣ си офицерска коперация „ОПИТЪ“.

Записванията започнаха

ДАЛИЛА

Шуменъ

Защо всички дами и госпожици предпочитатъ Бръснаро-фризьорския салонъ „ДАЛИЛА“?

Защото се работятъ идеални и трайни фризюри, по последнитѣ журнали съ МАША, водна ондоляция

и държи рекордъ за електрическо кѣдрене съ най-новитѣ изпитани апарати съ масла безъ изгаряне на главитѣ, завити краища на букли до израстване на косата.

Въ КОЗМЕТИЧЕСКИЯ ОТДѢЛЪ се поставятъ специални биологични маски за подмладяване и специална лампа съ ултра къси вълни.

—Боядисване съ безвредни бои на коситѣ 48 естествени цвѣтове 4 различни марки.

—Въ МЪЖНИКЪТЪ отдѣлъ—приятна обстановка, идеална чистота, леко бръснене на жболѣкарски столове, течаща вода и водни масажи за вѣчна младостъ.—Вежливи работници.

Съдържателъ: ПЕЧО АТ. АРНАУДОВЪ

ул „Славянска“, срещу 7 п полкъ—Шуменъ

живящия се животъ и отъ гледището на изживѣлата старина обиденъ, че синътъ му забѣгва отъ него и не иска да продължи неговия бакалски занаятъ, а иска учение, остава студентъ до неговия преждевремененъ смъртенъ часъ, при което закоравѣлото сърдце на непреклонния старецъ се облива въ сълзи и бащина топлина. Той вижда най-сетне, че времето съ своитѣ порядки е отишло много напредъ и че не може да се спрѣ обикновенния ходъ на нѣщата.

Бакалъ Пѣю, като предметъ на изкуството е прекрасно създаденъ типъ отъ провинцията. Тя, съ своята постоянна закъснялостъ много малко е

промѣнила отъ качеството и характеритѣ на хората. Затова, въ жититѣ на последния потомѣкъ на Бакалъ Пѣюцитѣ все още тече нѣщо отъ кръвта имъ. Характерна е неговата религиозностъ—не слѣта и мистическа безпочвеностъ. Той, както и неговитѣ дѣдъ, е приелъ само нравствената сжщностъ на Христовото учение, неговитѣ общочовѣшки идеали за братство и равенство между хората, Бакалъ Пѣю е богатъ, обаче за забелѣзване е, че той има милостиво сърдце или, както казва самата авторка: „неговата всѣки-недѣлна монета въ блюдата на църквата бѣше най-големъ“. И все пакъ, подтикнатъ отъ закона на традицията, той не

се спрѣ да намрази и забрави сина си.

Наредъ съ него, съ неговитѣ преживявания и нравствени кризи, имаме благородния образъ на жена му, баба Серафима. Загубила по-първитѣ си два сина въ войната, нейната майчина обичъ е насочена изключително къмъ живия последенъ. И тя принадлежи къмъ онова време на непоклатимитѣ родови традиции, обаче, докато мъжътъ й е вѣрнен на тия традиции и остава такъвъ чакъ до смъртта на сина си, тя, предъ синовитѣ идеали: учение и просвѣта се пречупва и носи времето на една тайна майчина участъ.

Новото време съ своитѣ

Кооперативна просвета

всрѣдъ селската младежъ

Всеизвестната истина е, че спѣхътъ и благоденствието на страната ни зависи изключително отъ икономическата мощъ на българското село. А щомъ нашата страна е земеделска, а земеделците въ абсолютното си болшинство сѣ селянитѣ.

Обземайки го на нѣкои земеделски производения, които иматъ производствено и мисловъ характеръ, примитивното обработване на земята, бързото разпокъсване земеделските стопанства.

При наличността на цѣлата тази действителностъ здравиятъ разумъ ни подсказва, че е повече отъ необходимо да се работи за издигането на българското село.

То, обаче, не може да се издигне по пѣтица, по които е движено до сега. Значи, това което е било вчера — днесъ не е. Съразмѣрно наредѣхъ на науката и въ духътъ на схващанията — ще трѣбва да нагостимъ своята дивотъ. Тука се явява необходимостта отъ едноколективизиране на сръдства, отъ дѣло приобщаване на духовни и материални сили на селянитѣ. Нѣма друга по-проста приемлива форма за издигане въкъмъ чрезъ която да се приобщатъ силитѣ на селянитѣ, освенъ селската кооперация.

Ако, обаче, времената и словията сѣ наложили щото кооперацията въ селото да се прояви като пълнѣ стопански културенъ факторъ въ живота на селянитѣ — това въ много отношения е още неосигнато. Причинитѣ сѣ много, като първопричина за сичко това смѣло може да посочимъ — инертността и неподвижността на българския селянинъ. При една въ полѣмъ мащабъ подвижностъ, проявена сръдъ селянитѣ, при единъ по-голямъ интересъ въ новото въ живота и при едно високо съзнание за право дѣлѣ, всички други причини, каквито и да сѣ и отъ ждето и да идватъ тѣ, отъ аморсебе си ще изчезнатъ.

Отъ така изложенитѣ до дѣкъ мисли, е видно, че една отъ първитѣ задачи на всички ния които желаятъ издигане на българското село е: да работятъ за насаждане на една по-голяма кооперативна просвета всрѣдъ българскитѣ селяни.

Евангелието ни казва: „Въ старитѣ мѣхове ново вино не готѣ“. Опитътъ ни говори, че въ хора съ стари разбирания и предразсѣдци нови идеи трудно се внедрѣватъ. Следователно, кооп. просвета всрѣдъ възрастнитѣ въ селото не всѣкога може да даде желанитѣ резултати. Задача въ това отношение трѣбва да бѣде селската младежъ.

Въ училището и вънъ отъ училището, селскитѣ младежи трѣбва да изучаватъ какъ живѣятъ различитѣ народи и се научатъ какъ трѣбва да живѣятъ самитѣ тѣ. Добродетелитѣ които кооперацията насажда (Трудъ, пестеливостъ, солидарностъ, взаимно уважение, трезвостъ и пр.) ще трѣбва да легнатъ като основа за тѣхното възпитание и образование. Подобна инициатива вече има подета отъ общия сѣюзъ на Б. З. Кооперации. Тя трѣбва да се подеме масово отъ всички кооперации, като презъ есенитѣ и зимни сезони се направи всичко възможно да се даде на селската младежъ необходимата кооп. просвета, вмѣсто въ кафенетата и кръчми, при карти или орочни гуляи, младежътъ ще трѣбва да бѣде погълнатъ въ читалнитѣ, вечернитѣ курсове или народни университети.

Така системно образована и възпитана селската младежъ утре когато влѣзе въ живота и поемъ ръководството на семейството, на стопанствата и на различитѣ обществени, културни и стопански организации сѣ оформенъ вече за живота мирогледъ нѣма да посрѣща сѣ апатия необходимитѣ преобразования въ живота на селото, а сѣ интересъ ще ги анализира и прилага. А при едно така вече установено просвѣтно съзнание у селянитѣ, естествено е, че българското село ще се издигне на по-добаваща висота, българската земя ще увеличи свояа продуктивностъ държавата ще се стабилизира, а българския народъ, въ цѣлото си болшинство, ще заживѣе единъ по спокоенъ нормаленъ и достоенъ човѣшки животъ.

Анд. А. Калмакиевъ
с. Върбица — Преславско

Културни новини

15000 лева награда за най хубаво съчинение

Министерството на нар. просвѣщение ще произведе конкурсъ за награда отъ фонда „П. С. Пипевъ“. Наградата е отъ 15000 лева. Въ състезание могатъ да участвуватъ автори на научни или художествени исторически съчинения. Тѣ ще се представятъ анонимно до 30 декемврий т.г.

Московски художественъ театъръ въ София

Групъ видни български артисти сѣ о правили покана чрезъ управляващия съветската легация г. Прасоловъ презъ есенъта да гостува въ София Московския художественъ театъръ. Вѣрва се, че тая идея ще бѣде осъществена.

социални противоречия и класови борби, създаде новия корабъ — борци за абсолютна авѣшка справедливостъ. Запалилъ буйственитѣ и геройски черти на дѣдитѣ си, синътъ на Бакалъ Пѣю става единъ такъвъ борецъ. Той живѣе и следва студентъ въ столицата, оженва се, има дете, става редакторъ на прогресивенъ вестникъ; далечъ отъ замръзналия животъ на провинциалния градецъ, където баща му е прекаралъ цѣлъ животъ, творилъ лични блага и трупалъ богатства. Въ дълбока мизерия и лишения, той умира отъ върлуваща епидемия, като не следъ много време повлича следъ себе си и жена си, оставяйки крѣгло

сираче въ тоя свѣтъ на несправедливостта и лъжата малкото си дете Серафимка. Централни, действващи образи въ повестъта сѣ Бакалъ Пѣю и баба Серафима, обаче всѣка една постѣпка е свързана съ умрѣлия имъ синъ Ценко, и последната надежда, малката Серафимка. — И тя не се сбѣжда. Другиятъ ѝ дѣдо, старъ печатаръ, не я дава, защото тя е единственната му утѣха. Повестъта е наситена съ драматизмъ. До самия край тя държи въ напрежение и изтрѣгва съзвѣзди.

Като истинско произведение на изкуството, въ повестъта нѣма онова безогледно търсене на ефектираци оригиналности, които се забелѣзватъ

Отъ Конст. шавъ
Съвремененъ оптимизмъ

Пѣй, живѣй,
танцувай,
бирата пидѣй — кой
казва, че живѣетъ
билъ тежъкъ
и непоносимъ!

Тукъ ще ви разкажемъ за...

Тунелъ подъ Ламаншъ

Въпросътъ за постройка на тунелъ подъ Ламаншъ оглава занимава Англия и Франция. Правени сѣ много проекти, но до сега не се е стигнало до практическото разрешаване на тая идея. Изглежда, обаче, че въ най-скоро време постройка на тоя грандиозенъ тунелъ ще започне. Две компании сѣ поели задължението да построятъ тунела. Чака се разрешение отъ двѣтъ заинтересовани компании.

Музей за всички климати

Въ Вашингтонъ е откритъ най-интересния музей въ свѣта. Неговитѣ множество стѣни сѣ затварятъ херметически. Въ всѣка стѣна сѣ специални машини е създаденъ специаленъ климатъ. Поставени сѣ и съответнитѣ растения, които характеризиратъ флората на отдалѣнитѣ климати въ свѣта.

Въ Римъ мжжѣтъ най-много закачатъ женитѣ

Изглежда, че въ Римъ Донъ Жуанството е взело опасни размѣри. Тая дѣло е създаденъ законъ, споредъ който всѣки полицай има право да арестува мжжѣтъ, които закачатъ женитѣ по улицата. Въ участъка осъждения може веднага да бѣде осъденъ на затворъ до 6 месеци, а името му да се обнародва въ вестникитѣ за публично презрение.

Списание „Б ъ л г а р и я“ почва да излиза въ Римъ

Излизъелъ е въ Римъ първиятъ брой на списание „България“, органъ на итало-българското дружество въ Римъ. Редактира се отъ видния професоръ Еудженио Мзрели. Списанието ще има задача да опознава италианцитѣ съ българската култура.

въ произведенията на много млади автори. Истинско произведение не се нуждае отъ разни направления и школи. Достатъчно е по-вече обществена отговорностъ, страсть и творческа необходимостъ, за да се получи нѣщо неизбѣжно хубаво, неподправено, несмукано отъ прѣститѣ. нѣщо изпържано и завладяващо. Езикътъ на повестъта е соченъ, мелодиченъ. Не се чувства претрупаностъ на фрази, нито пѣкъ нужда отъ такива. На много мѣста се долавятъ лирически тонове, нѣщо, което е допустимо при поетесата Калина Малина.

Конст. К.

ХРОНИКА

На 3 т. м. Министеръ на земедѣлието и държавнитѣ имоти г. Из. Багряновъ посети града ни. Той остана въ земеделската камара, на която е и председателъ. Отъ Шуменъ замина за Разградъ и ще продължи своята обиколка изъ цѣлата областъ за да може самъ да види какво е направено за приложение нѣкои земедел. закони, целящи да повдигнатъ доходността на земедел. стопанство, като се подобри качеството на земеделското производство.

Той е ималъ продължителна конференция и съ областния директоръ по земедѣлието г. Поповъ, който му е направилъ докладъ за направеното до сега по пълното обеззаразяване на посѣвния материалъ и други чужденни мѣроприятия.

Г. Министеръ е далъ много упѣтвания по всички предпринети мѣроприятия въ областта на земедѣлието.

Процаленъ банкетъ дава довчера въ салона на ловния домъ мѣстното търговско сдружение на досегашния директоръ на Банка Български кредитъ г. Свещаровъ, който отива въ гр. Плевенъ.

На 4 т. м. около 2 часа следъ обѣдъ въ единъ хресталакъ по шосето Шуменъ — Дивѣдово до ж. п. линия, водеща за пивовара е намерено подхвърлено едно новородено дете отъ женски полъ на около 6—7 м. мъртво, на което лѣвата ръка до лакътя е изрязана отъ кучета. Детето е отнесено въ държавната болница.

Областното Сиропиталище ще при СЗДБ благодарително Петко Найчевъ отъ Шуменъ за дарението на една чиния жито, единъ хлѣбъ и сто лева поменъ на дѣщеря му Вичка по случай 6 месеца отъ смъртта ѝ, на Иа Кърджиевъ — дарилъ двеста лева за здраве, и Василъ Кировъ отъ с. Р. Димитриево — дарилъ 4 кгтр. кашкавалъ.

Урава на Сиропиталището благодарително на дарителитѣ и имъ пожелава здраве.

преписъ.

Определение № 1821

Шуменския Областенъ съдъ гражданско отделение въ разпоредително заседание на 26 VII. 1939 год. въ съставъ Председателъ: Илия Халаджовъ, Членове: Д. Гиргиновъ, Ев. Евтимовъ д. ч. слуша доложеното отъ Илия Халаджовъ Ч. Гр. дѣло № 228/1939 год. ОПРЕДѢЛИ: Допуска осиновяването на малолѣтния ХРИСТО НИКОЛОЗЪ ДЕНЕВЪ роденъ на 15. III. 1920 год. въ с. Ковачевъ, Поповско, отъ родители: баща Никола Дечевъ Димитровъ и майка Дона Николова Денева живущи въ с. Ковачевъ, Поповско.

(подписаха) Председателъ: Илия Халаджовъ, членове: Д. Гиргиновъ, Ев. Евтимовъ.

В ъ Р Н О,

Секретаръ: КОВАЧЕВЪ

преписъ.

Определение № 1210

Шуменския Областенъ съдъ гражданско отделение въ разпоредително заседание на 23. май 1939 год. въ съставъ: Председателъ: Илия Халаджовъ, членове: Вл. Мушмовъ, Ев. Евтимовъ д. ч. слуша доложеното отъ Подпредседателъ Ил Халаджовъ Ч. Гр. дѣло № 142/1939 год. ОПРЕДѢЛИ: Допуска осиновяването на малолѣтния ИВАНЪ АЛЕКСАНДРОВЪ ИВАНОВЪ отъ с. Таймъ ще, Омуртагско, отъ Ив. Петковъ Кръстевъ и Кръстина Иванова Петкова и двамата отъ с. Таймъ ще, Омуртагско.

(подписаха) Подпредседателъ: Илия Халаджовъ, членове: Вл. Мушмовъ, Ев. Евтимовъ.

В ъ Р Н О,

Секретаръ: КОВАЧЕВЪ